

Hüznün Dudağı

Hüznün dudağı değdi takvimin teşrinine
Yapraklar hasretini usanarak çekiyor
Sedefli incileri bir umman derinine
Boynunu süsler diye özenerek çekiyor
Mahcup bir istiridye kabuğunu söküyor

Teselli kurutmuyor gözlerimin nemini
Muştı yeli üflesin ayrılığın şemini
Islanmış kirpiklerim deryadan özlemini
Sitemin halatına tutunarak çekiyor
Sığındığı limana yine kasvet çöküyor

Canımda bir enkazın sayısız göçükleri
Tek sözünle toplansan içimden dökükleri
Aklım delirmiş gibi kalbimdeki yükleri
Şüphe bataklığına direnerek çekiyor
Ümidimin yaralı bileğini büküyor.

Gamzenin tarifiyle büyüler bozulur yar
Kâhinler gaip için karşına dizilir yar
Muhabbetin daveti işvenden süzülür yar
Ela gözün mahremi utanarak çekiyor
Bakışın yaralarken kurşun gibi sekiyor

Aşk ateşi bağrımı tutuşturur her ahta
Aslan payı senindir işlediğim gûnahta
Melal müridi gönlüm bu çileyi dergâhta
Kör, ahraz bir inada bilenerек çekiyor
Geceler kapıma gam askerleri dikeyor

Firkat üstüme basar, duyarım ezasını
Lokman Hekim bulur mu bu derdin eczasını
Güzelliğine rakip olmanın cezasını
Periler uykusundan uyanarak çekiyor
Kıskançlık tohumunu sihirlere ekiyor